

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După partea introductivă a articolului 2 se introduce litera A cu următorul cuprins:

„A. DEFINIȚII COMUNE”

2. Punctele 2 și 6 ale articolului 2 se abrogă.

3. Punctele 5, 10, 11 și 17 ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„5. *asigurător* – persoana juridică română sau filiala autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, precum și sucursala unei societăți de asigurare, sau a unei societăți mutuale, dintr-un stat membru, care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine;

10. *acționar semnificativ* – orice persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice sau

juridice, exercită drepturi ce decurg din deținerea unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unui asigurator/reasigurator, ori îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor, sau care dau posibilitatea să exercite o influență semnificativă asupra conducerii unui asigurator, reasigurator, broker de asigurare și/sau de reasigurare în care are poziția semnificativă, după caz;

11. *persoane semnificative* – administratorii și/sau conducerea executivă ai/a asiguratorului/ reasiguratorului/ brokerului de asigurare și/sau de reasigurare, după caz;

17. *reasigurare* – operațiunea de asigurare a unui asigurator sau reasigurator de către un reasigurator.”

4. După punctul 19 al articolului 2 se introduc punctele 20 – 24, precum și literele B și C, cu următorul cuprins:

„20. *state membre* - statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European;

21. *autorități competente* - autoritățile naționale care, prin lege sau alte reglementări, sunt abilitate să supravegheze piața asigurărilor;

22. *stat terț* – stat care nu este stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

23. *unitate de cont* – EURO așa cum este definită în articolul 4 al Statutului Băncii Europene de Investiții. Pentru echivalentul în lei se va utiliza cursul ROL/EUR comunicat de Banca Națională a României pentru data de 31 decembrie a anului de raportare financiară;

24. *suport durabil* – orice mijloc care permite clientului să stocheze informația adresată lui, într-o modalitate accesibilă pentru utilizări viitoare, într-o perioadă de timp corespunzătoare scopului pentru care a fost furnizată informația și care permite reproducerea exactă a acesteia de pe dischete, CD-ROM-uri, DVD-uri, unitățile centrale ale computerelor pe care poșta electronică este stocată, cu excepția site-urilor Internet, care nu îndeplinesc criteriile de stocare și reproducere a informației.

B. DEFINIȚII PENTRU ASIGURĂTORI

25. *stat membru gazdă* – statul membru, altul decât statul de origine, în care asiguratorul sau reasiguratorul își desfășoară activitatea;

26. *stat membru de origine* – statul membru în care este situat sediul social al asigurătorului sau al reasigurătorului;

27. *asigurător dintr-un stat terț* – asigurător al cărui sediu real se află în afara Uniunii Europene, ale cărui filiale deschise în cadrul Uniunii Europene funcționează pe baza unei autorizații de la autoritatea competentă a statului membru gazdă. Prin *sediul real* se înțelege centrul principal de conducere și de gestiune a activității statutare, chiar dacă hotărârile organelor respective sunt adoptate potrivit dispozițiilor transmise de acționari sau asociați din alte state;

28. *societate-mamă* – persoana juridică aflată față de o entitate cu personalitate juridică, denumită în continuare *filială*, în una dintre următoarele situații:

a) deține direct și/sau indirect majoritatea drepturilor de vot dintr-o filială;

b) are dreptul să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor unei filiale și este în același timp acționar sau asociat al acelei filiale;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei filiale la care este acționar sau asociat, în virtutea unor clauze cuprinse în contracte încheiate cu persoana juridică respectivă sau a unor prevederi cuprinse în actul constitutiv al acelei persoane juridice, în situația în care legislația care guvernează statutul filialei permite existența unor astfel de clauze ori prevederi;

d) este acționar sau asociat al unei filiale și în ultimii doi ani a numit singur, ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot, majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori majoritatea conducătorilor filialei;

e) este acționar sau asociat al unei filiale și controlează singur, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot în acea filială, precum și orice entitate care, în opinia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, exercită o influență dominantă asupra unei alte entități;

29. *sucursală* – agenția sau sucursala unui asigurător sau reasigurător. Orice prezență permanentă a unui asigurător sau reasigurător pe teritoriul unui stat membru trebuie să fie tratată ca o agenție sau sucursală, chiar dacă prezența nu ia forma unei agenții sau sucursale, dar consistă în principal într-o reprezentanță condusă de personalul acelei entități sau de o persoană independentă care are un mandat permanent de a acționa în numele și pentru acea entitate;

30. *interes de participare* – deținerea de 10% sau mai mare, dar nu mai mult de 20% a unor drepturi în capitalul altor entități, reprezentate sau nereprezentate de titluri care, creând o legătură durabilă cu acestea, sunt destinate să contribuie la activitatea societății;

31. *participație* – deținerea directă sau prin control a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;

32. *societate participativă* – o entitate care este fie o societate-mamă, fie altă societate care deține o participație, fie o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

a) conducerea unitară asupra entității în cauză și una sau mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate sau în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutul acelor entități sau

b) prezența majoritară a aceluiași persoane în consiliul de administrație, conducerea executivă sau în consiliul de supraveghere ale entității în cauză și ale uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

33. *societate afiliată* - o filială sau o altă societate în care se deține o participație sau o entitate aflată în legătură cu o altă entitate printr-o relație definită prin:

a) conducerea unitară asupra entității în cauză și una sau mai multe entități cu care nu are legătură, ca urmare a unui contract încheiat cu acea entitate sau în temeiul unor prevederi din actele constitutive sau din statutul acelor entități sau

b) prezența majoritară a aceluiași persoane în consiliul de supraveghere a entității în cauză și a uneia sau mai multor entități cu care nu are legătură, în cursul anului financiar și până la întocmirea situațiilor financiare consolidate;

34. *holding de asigurare* – o societate-mamă a cărei activitate principală constă în achiziționarea și deținerea de participații în filiale, atunci când aceste filiale sunt exclusiv sau în principal societăți de asigurare, societăți de reasigurare sau societăți de asigurare din state terțe, cel puțin una din aceste filiale fiind o societate de asigurare;

35. *holding mixt de asigurare* – o societate-mamă, alta decât o societate de asigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț sau o societate de reasigurare sau un holding de asigurare, care include printre filialele sale cel puțin o societate de asigurare;

36. *localizarea activelor* – existența activelor, mobiliare sau imobiliare, într-un stat membru; activele reprezentate de creanțe sunt considerate situate în statul membru în care sunt realizabile;

37. *congruența activelor* – acoperirea obligațiilor subscrise într-o anumită monedă cu active exprimate sau realizabile în aceeași monedă;

38. *legături “strânse”* – relații existente între două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice aflate în una dintre următoarele situații:

a) *participație*, care înseamnă deținerea directă sau indirectă a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități, sau

b) *control*, care înseamnă relația dintre o societate-mamă și o filială sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o entitate așa cum sunt ele definite la pct. 28. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleiași societăți-mamă;

c) două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate permanent printr-o relație de control de una și aceeași persoană;

39. *reasigurător* – persoana juridică română autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare, precum și sucursala unei societăți ori a unui holding de asigurare sau a unui holding mixt de asigurare dintr-un stat membru care a primit o autorizație de la autoritatea competentă a statului membru de origine, care practică în principal activitate de reasigurare;

40. *sediu* – sediul social al unui asigurător, reasigurător, intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, persoană juridică, precum și agenția sau sucursala acestora, după caz;

41. *angajament* – obligația asumată printr-un contract de asigurare;

42. *stat membru al sucursalei* – statul membru în care este situată sucursala care își asumă o obligație printr-un contract de asigurare;

43. *stat membru al angajamentului* – statul membru în care asiguratul, persoană fizică, își are reședința sau statul membru în care asiguratul, persoană juridică, își are sediul;

44. *stat membru al furnizării de servicii* – statul membru al angajamentului, dacă acesta este asumat de un asigurător sau o sucursală a acestuia situată în alt stat membru;

45. *filială* – entitatea, persoană juridică, aflată față de societatea-mamă în una din situațiile prevăzute la pct. 28. Toate filialele directe sau indirecte sunt considerate filiale ale aceleiași societăți-mamă, din punct de vedere al supravegherii consolidate;

46. *piața reglementată*:

a) în cazul unei piețe situate într-un stat membru – un sistem multilateral, administrat de către un operator de piață, ce reunește sau facilitează reunirea unor terțe părți care achiziționează sau vând instrumente financiare – în cadrul sistemului și în concordanță cu regulile nediscreționare ale acestuia – într-o manieră ce rezultă din contract, în conformitate cu instrumentele financiare admise să fie tranzacționate cu respectarea acestor reguli sau sisteme, și care este autorizat de către autoritatea competentă din statul membru și funcționează în conformitate cu cerințele autorității competente din statul membru;

b) în cazul unei piețe situate într-un stat terț - o piață financiară recunoscută de către statul membru de origine al asigurătorului, care îndeplinește cerințe asemănătoare. Orice instrumente financiare tranzacționate pe această piață trebuie să fie de o calitate comparabilă cu cea a instrumentelor tranzacționate în cadrul piețelor reglementate sau în cadrul piețelor din statul membru respectiv;

47. *suma la risc* – suma plătită la decesul persoanei asigurate, diminuată cu rezerva matematică pentru riscul de deces;

48. *reprezentanțe de despăgubiri* – unități desemnate în fiecare stat membru, de către asigurătorii din România autorizați să practice clasa 10 lit. B din anexa nr. 1 la prezenta lege, exclusiv răspunderea transportatorului, care au în sarcină administrarea și soluționarea cererilor de despăgubire ca urmare a unui accident de autovehicul;

49. *grup* – grupul de societăți format dintr-o societate-mamă, filialele acesteia și entitățile în cadrul cărora societatea-mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și orice entitate aflată față de societatea-mamă în una din situațiile prevăzute la pct. 32;

50. *tranzacții intra-grup* – totalitatea tranzacțiilor pe care o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții din cadrul unui conglomerat financiar le desfășoară direct sau indirect cu o altă societate din cadrul aceluiași grup sau cu orice persoană fizică sau juridică care are *legături strânse* cu societățile din cadrul grupului, în vederea îndeplinirii obligațiilor sale indiferent de natura acestora;

51. *conglomerat financiar* – un grup în cadrul căruia este îndeplinită una dintre condițiile:

a) o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții se află la conducerea grupului sau cel puțin o filială a grupului este o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții;

b) atunci când o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții se află la conducerea grupului, aceasta este fie o societate-mamă a unei entități din cadrul sectorului financiar, a unei entități care deține o participație la o entitate din cadrul sectorului financiar sau a unei entități aflată față de societatea-mamă în una din situațiile prevăzute la pct. 32;

c) atunci când la conducerea grupului nu se află o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții, dar activitatea grupului se desfășoară, în principal, în cadrul sectorului financiar, respectiv peste 40% din totalul bilanțului grupului este aferent entităților din cadrul sectorului financiar;

d) cel puțin una dintre entitățile din cadrul grupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin una dintre entitățile din cadrul grupului aparține sectorului bancar sau sectorului de investiții;

e) atât activitățile consolidate din sectorul asigurărilor ale entităților din cadrul grupului cât și activitățile consolidate din sectorul bancar și din sectorul de investiții ale entităților din cadrul grupului sunt semnificative.

Orice subgrup al unui grup care îndeplinește aceste condiții va fi considerat conglomerat financiar;

52. *holding financiar mixt* – o societate-mamă, alta decât o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții care, împreună cu filialele sale, dintre care cel puțin una este o societate de asigurare, o instituție de credit sau o societate de investiții cu sediul social în Uniunea Europeană constituie un conglomerat financiar;

53. *control* – relația dintre o societate-mamă și o filială sau o relație similară conform uneia dintre relațiile descrise la pct. 38 între orice persoană fizică sau juridică și o societate;

54. *stat membru în care este situat riscul*:

a) statul membru în care se află imobilul, atunci când acoperirea prin contractul de asigurare se referă fie la acest imobil, fie la imobilul în cauză și bunurile aflate în acesta, atâta timp cât aceste bunuri sunt asigurate prin același contract de asigurare;

b) statul membru al înmatriculării, când contractul de asigurare se referă la autovehicule de orice fel;

c) statul membru în care contractul de asigurare, cu o durată de 4 luni sau mai mică, acoperă riscuri de călătorie în străinătate, indiferent de clasa de asigurare în care sunt încadrate acestea;

d) statul membru în care asiguratul își are domiciliul sau, în cazul asiguratului persoană juridică, statul membru în care își are sediul social.

C. DEFINIȚII PENTRU INTERMEDIARI

55. *intermediarii în asigurări* – brokerii de asigurare și agenții de asigurare;

56. *intermediar în reasigurări* – persoana juridică română autorizată în condițiile prezentei legi, denumită în continuare *broker de reasigurare*, care intermediază în principal activitatea de reasigurare, precum și intermediarii din statele membre care desfășoară pe teritoriul României activitate de intermediere în reasigurări, conform dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, după caz;

57. *broker de asigurare*:

a) persoana juridică română sau străină, autorizată în condițiile prezentei legi, care negociază pentru clienții săi, persoane fizice sau juridice, asigurați ori potențiali asigurați, încheierea contractelor de asigurare sau de reasigurare și acordă asistență înainte și pe durata derulării contractelor, ori în legătură cu regularizarea daunelor, după caz;

b) un intermediar dintr-un stat membru care desfășoară activități de intermediere pe teritoriul României, conform dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii;

58. *agent de asigurare* – persoană fizică sau juridică împuternicită, în baza autorizării unui asigurator sau reasigurator, să încheie în numele și în contul asiguratorului sau reasiguratorului, contracte de asigurare sau de reasigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurator/reasigurator, broker de asigurare și/sau de reasigurare;

59. *stat membru de origine al intermediarului*:

a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică - statul membru în care este situată reședința acestuia și în care își desfășoară activitatea;

b) în cazul în care intermediarul este o persoană juridică - statul membru în care este situat sediul social sau, în cazul în care legislația statului respectiv nu prevede existența unui sediu social, statul membru în care este situat sediul central;

60. *stat membru gazdă al intermediarului* – statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar în asigurări sau în reasigurări își desfășoară activitatea în baza dreptului la stabilire și a libertății de a presta servicii;

61. *sucursala unui intermediar în asigurări sau în reasigurări* – dezmembrământ fără personalitate juridică a unui intermediar în asigurări sau în reasigurări care, în baza unui mandat, este împuternicită să desfășoare, parțial sau total, activitatea de asigurare sau de reasigurare;

62. *activitatea de intermediere în asigurări* – activitatea de introducere, propunere sau îndeplinire a altor activități preliminare încheierii contractelor de asigurare sau oferirea de asistență pentru administrarea sau îndeplinirea unor contracte, îndeosebi în cazul unei daune. Aceste activități nu vor fi considerate activități de intermediere în asigurări, în cazul în care sunt îndeplinite de către un asigurător sau de un angajat al acestuia care acționează sub responsabilitatea asigurătorului.

Nu vor fi considerate activități de intermediere în asigurări nici următoarele: furnizarea de informații în mod ocazional, în contextul unei alte activități profesionale al cărei scop nu constă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract, administrarea daunelor unui asigurător pe baze profesionale, precum și regularizarea daunelor;

63. *activitatea de intermediere în reasigurări* – activitatea de introducere, propunere sau îndeplinire a altor activități preliminare încheierii contractelor de reasigurare sau oferirea de asistență pentru administrarea sau îndeplinirea unor contracte, îndeosebi în cazul unei daune. Aceste activități nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări, în cazul în care sunt îndeplinite de către un reasigurător sau de un angajat al acestuia care acționează sub responsabilitatea reasigurătorului.

Nu vor fi considerate activități de intermediere în reasigurări nici următoarele: furnizarea de informații în mod ocazional, în contextul unei alte activități profesionale al cărei scop nu constă în oferirea de asistență clienților în vederea încheierii sau administrării unui contract,

administrarea daunelor unui reasigurător pe baze profesionale, precum și regularizarea daunelor.”

5. La articolul 3, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Un asigurator poate desfășura numai una dintre cele două categorii de asigurări prevăzute la alin.(1).”

6. După alineatul (2) al articolului 3, se introduce alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Clasele de asigurări aferente categoriilor prevăzute la alin.(1) sunt stabilite în anexa nr.1 la prezenta lege.”

7. La articolul 4, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Revocarea din funcție a unui membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor se face la propunerea comisiilor reunite pentru buget, finanțe și bănci, în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, dacă acesta încetează să îndeplinească condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale sau dacă se face vinovat de abateri grave, incompatibile funcției sale.”

8. După alineatul (9) al articolului 4 se introduce alineatul (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Nici un membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor nu va fi schimbat din funcție din alte motive sau prin altă procedură decât cea prevăzută la alin. (9).”

9. La articolul 4 alineatul (17), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) prin revocarea de către Parlament conform prevederilor alin. (9) și (9¹);”

10. La articolul 4, alineatul (25) va avea următorul cuprins:

„(25) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor poate efectua schimburi de informații cu autoritățile competente din statele membre, în vederea îmbunătățirii activității de supraveghere, în condițiile în care informațiile vor fi supuse condițiilor de confidențialitate stabilite în normele emise în aplicarea prezentei legi.”

11. La articolul 4, după alineatul (25) se introduc alineatele (25¹) – (25⁶), care vor avea următorul cuprins:

„(25¹) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate încheia memorandumuri de colaborare cu autorități similare privind schimbul informațiilor confidențiale, necesare activității de supraveghere, memorandumuri care să stipuleze că divulgarea acelor informații publicului se face doar cu acordul explicit al acelor autorități, sau, în cazurile specificate, doar pentru scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

(25²) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate încheia acorduri de cooperare cu autorități din state terțe numai dacă informațiile trimise către acele autorități beneficiază de același nivel de confidențialitate cu care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor tratează acele informații în România, în conformitate cu legislația națională.

(25³) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să coopereze cu Comisia Europeană în vederea furnizării către aceasta a informațiilor necesare întocmirii raportului prevăzut la art. 40 din Directiva nr. 92/49/EEC.

(25⁴) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cooperează permanent cu Comisia Europeană în vederea îmbunătățirii supravegherii activității de asigurare.

(25⁵) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează Comisia Europeană asupra dificultăților apărute prin aplicarea prezentei legi, precum și asupra oricăror bariere care pot să apară în detrimentul activității asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare autorizați sau stabiliți în România în comparație cu succursalele aflate în afara teritoriului României.

(25⁶) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și Comisia Europeană analizează în timp util aceste dificultăți în vederea unei soluționări corespunzătoare.”

12. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții principale:

a) elaborează și/sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, inclusiv reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor armonizate cu directivele europene și standardele

internaționale de contabilitate, și avizează actele administrative individuale, dacă au legătură cu activitatea de asigurare, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări, iar, în ceea ce privește reglementările contabile, și după avizul/informarea Ministerului Finanțelor Publice;

b) autorizează asigurătorii, reasigurătorii și brokerii de asigurare și/sau reasigurare să desfășoare activitate de asigurare, reasigurare sau intermediere în asigurări și/sau reasigurări, după caz, și avizează orice modificare a documentelor sau condițiilor pe baza cărora s-a acordat această autorizare;

c) autorizează practicarea asigurărilor obligatorii stabilite prin lege și încasează ca venituri proprii o contribuție procentuală din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor respective, în vederea exercitării supravegherii și controlului activității de asigurări obligatorii, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

d) aprobă acționarii semnificativi direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, aprobă și retrage aprobarea persoanelor semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

e) aprobă divizarea sau fuzionarea unui asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare autorizat în România, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

f) aprobă transferul de portofoliu, inclusiv pentru sucursalele societăților de asigurare din România aflate pe teritoriul altor state membre către un alt asigurător român sau către un alt asigurător sau o sucursală stabilite pe teritoriul Uniunii Europene după consultarea autorității competente a statului membru al sucursalei, precum și pentru sucursalele din România ale asigurătorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene, în condițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia;

g) aprobă suspendarea sau, după caz, încetarea activității asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, după verificarea situației financiare a acestora, la cererea acestora;

h) supraveghează situația financiară a asigurătorilor/reasigurătorilor/intermediarilor în asigurări și în reasigurări, conform procedurii stabilite prin normele emise în aplicarea

prezentei legi, inclusiv a sucursalelor aflate pe teritoriul statelor membre, în conformitate cu dreptul de stabilire și a libertății de a presta servicii, după consultarea autorității competente a statului membru al sucursalei. În vederea protejării intereselor asiguraților sau ale potențialilor asigurați dispune efectuarea de controale ale activității acestora;

i) asigură o supraveghere suplimentară, potrivit modalităților prevăzute în norme emise de Comisia de Supraveghere a Asiguraților, a următoarelor entități:

1) orice societate de asigurare care este o societate participativă în cel puțin o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț,

2) orice societate de asigurare a cărei societate-mamă este, după caz, un holding de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate de asigurare dintr-un stat terț,

3) orice societate de asigurare a cărei societate-mamă este un holding mixt de asigurare;

j) solicită prezentarea de informații și documente referitoare la activitatea de asigurare, atât de la asigurători, reasigurători, brokeri de asigurare și/sau de reasigurare și agenți de asigurare, cât și de la oricare altă persoană, fizică sau juridică, care are legătură, directă sau indirectă cu activitatea acestora, inclusiv informații referitoare la bazele tehnice utilizate pentru calculul primelor de asigurare și al rezervelor tehnice;

k) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de asigurare să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

l) aplică măsurile prevăzute de lege privind redresarea financiară, reorganizarea sau, după caz, falimentul asigurătorilor și reasigurătorilor, precum și a/al sucursalelor și filialelor acestora;

m) aplică măsurile de sancționare prevăzute de lege, inclusiv în legătură cu exercitarea unei influențe directe sau indirecte, care este incompatibilă cu principiile de conducere prudențială a activității asigurătorilor stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asiguraților;

n) primește și răspunde sesizărilor și reclamațiilor privind activitatea asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurare și în reasigurare;

o) aprobă propriul buget de venituri și cheltuieli;

p) participă, în calitate de membru, la asociațiile internaționale ale autorităților de supraveghere în asigurări și reprezintă România la

conferințe și întâlniri internaționale referitoare la supravegherea în asigurări;

q) informează autoritățile competente din statele membre pe teritoriul cărora sunt sucursale ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare sau a agenților de asigurare români sau unde se prestează de către aceștia servicii, despre orice măsuri sancționatorii luate împotriva acestora, inclusiv despre retragerea autorizației de funcționare;

r) deschide și menține Registrul asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, a cărui formă și conținut se stabilesc prin norme date în aplicarea prezentei legi;

s) îndeplinește alte atribuții prevăzute de prezenta lege.”

13. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, precum și norme prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări.”

14. La articolul 8, litera f) a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„f) aprobă acționarii semnificativi direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, precum și persoanele semnificative ale asigurătorilor, reasigurătorilor, brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, în conformitate cu criteriile stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;”

15. La articolul 8, după litera k) a alineatului (2) se introduce litera l), cu următorul cuprins:

„l) aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.”

16. La articolul 10 alineatul (1), după litera a) se introduce litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) sumele provenite, potrivit legii, din amenzi contravenționale;”

17. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. – (1) Activitatea de asigurare în România poate fi exercitată numai de:

a) persoane juridice române, constituite ca societăți pe acțiuni și/sau societăți mutuale, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art.12;

b) sucursale ale unor societăți de asigurare și/sau reasigurare din statele membre care desfășoară activitate de asigurări pe teritoriul României în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii;

c) filiale și/sau sucursale ale unor societăți de asigurare și/sau de reasigurare, din state terțe, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii reglementate la art.12;

(2) Un asigurător nu poate fi înmatriculat în registrul comerțului fără autorizația emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.”

18. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – (1) Cererea de autorizare pentru desfășurarea activității de asigurare va fi transmisă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în formatul și însoțită de documentele prevăzute de legislația în domeniu.

(2) În cazul în care consideră necesar, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita informații suplimentare, poate desfășura investigații proprii sau cu sprijinul altor autorități competente sau poate să folosească informații provenite din alte surse.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide asupra acordării autorizației necesare desfășurării activității de asigurare sau asupra respingerii cererii de autorizare în termen de 4 luni de la data depunerii documentației complete.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația de funcționare menționată la alin. (3) în cazul îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:

a) întocmirea unui studiu de fezabilitate care va cuprinde cel puțin informații privind:

1) natura angajamentelor sau a riscurilor pe care asigurătorul își propune să le acopere;

2) metodele actuariale de calcul folosite pentru stabilirea tarifelor de prime;

3) principiile programului de reasigurare;

4) componentele fondului minim de siguranță;

5) resursele financiare pentru acoperirea cheltuielilor și, în cazul asigurării de la clasa 18, litera B, anexa nr.1 la prezenta lege, resursele de care dispune asiguratorul pentru acordarea asistenței.

Pentru primele trei exerciții financiare, studiul de fezabilitate cuprinde și:

1) estimarea cheltuielilor generale de administrație și cheltuielile cu comisioanele;

2) estimarea primelor și a daunelor;

3) bugetul de venituri și cheltuieli;

4) estimarea resurselor financiare necesare respectării obligațiilor și a marjei de solvabilitate;

b) în cazul practicării clasei de asigurări generale nr.18 *Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă*, studiul de fezabilitate prevăzut la lit.a) cuprinde, pentru această clasă, și următoarele informații:

1) dovezi privind existența personalului calificat;

2) dovezi privind dotarea cu echipamentul tehnic adecvat;

3) rețeaua de asistență ce urmează a fi folosită pentru îndeplinirea obligațiilor aferente acestei clase de asigurări;

c) din studiul de fezabilitate prezentat rezultă că societatea dispune de marja de solvabilitate minimă;

d) capitalul social vărsat de către solicitant în contul unei bănci autorizate de către Banca Națională a României, sau în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liberă vărsată în conformitate cu prevederile legale din domeniu;

e) numele societății nu induce în eroare publicul;

f) societatea va desfășura exclusiv activitate de asigurare;

g) în cazul unui asigurator străin, solicitantul trebuie să demonstreze că este legal constituit în țara de origine;

h) asiguratorii care solicită autorizarea pentru clasa 10, litera B, anexa nr.1 la prezenta lege, exclusiv răspunderea transportatorului, trebuie să numească un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat membru;

i) asiguratorul deține un fond de siguranță în conformitate cu prevederile legale.

(5) Pentru asiguratorii din statele terțe se adaugă următoarele cerințe:

a) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe dețin, pe teritoriul României, active în valoare de cel puțin $\frac{1}{2}$ din fondul de siguranță prevăzut la alin.(4) lit. i);

b) sucursalele aparținând societăților de asigurare, societăților de reasigurare, precum și societăților mutuale cu sediul social în state terțe constituie, pe teritoriul României, un depozit inițial drept garanție, în valoare de $\frac{1}{4}$ din fondul de siguranță prevăzut la alin. (4) lit. i).

(6) Autorizația acordată unui asigurător de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este valabilă pe întreg teritoriul Comunității Europene și al statelor aparținând spațiului economic european, în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii.

(7) Autorizația se acordă pentru o anumită clasă, exceptând situația în care asigurătorul dorește să acopere numai anumite riscuri incluse în clasa respectivă, așa cum sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezenta lege.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația pentru grupele de clase menționate la punctul C din anexa nr. 1 la prezenta lege, dacă asigurătorul solicită aceasta și îndeplinește toate condițiile prevăzute în lege.

(9) Autorizația acordată pentru o clasă sau un grup de clase este valabilă și pentru a subscrie riscuri suplimentare dintr-o altă clasă, dacă se îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul D din anexa nr.1 la prezenta lege.

(10) Asigurătorul care solicită autorizație pentru o nouă clasă de asigurări sau extinderea la unele sau la toate riscurile acoperite de aceeași clasă de asigurări trebuie să prezinte pentru acestea planul de fezabilitate prevăzut la art. 12 alin. (4) lit. a) – c), după caz, precum și dovada existenței fondului de garanție, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(11) Asigurătorii autorizați să practice asigurări de viață pot, de asemenea, să primească autorizație pentru clasele 1 și 2, prevăzute la lit. B anexa nr. 1 la prezenta lege. Asigurătorii autorizați să practice asigurări generale, dar numai pentru clasele 1 și 2, prevăzute la lit. B, anexa nr. 1 la prezenta lege, au dreptul să primească autorizație de funcționare și pentru categoria asigurării de viață.

(12) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va respinge cererea de autorizare în cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute la

alin.(4) și (5), precum și atunci când constată una sau mai multe dintre următoarele situații:

a) documentația prezentată nu este întocmită în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

b) din documentația prezentată rezultă că:

1) asigurătorul nu va desfășura o activitate în conformitate cu prevederile prezentei legi;

2) acționarii semnificativi și persoanele semnificative nu îndeplinesc criteriile stabilite prin norme;

3) necesitatea asigurării unui management prudential al asigurătorului nu este satisfăcută în raport cu calificarea acționarilor și a membrilor, în mod direct sau indirect;

c) analiza studiului de fezabilitate indică faptul că asigurătorul nu poate asigura realizarea obiectivelor stabilite și în condiții compatibile cu reglementările privind practica prudentială, care să protejeze în mod adecvat asigurații;

d) există o formă de asociere prin intermediul căreia acționariatul, până la ultima persoană fizică implicată, nu este adus la cunoștința Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(13) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va comunica solicitantului motivele respingerii cererii de autorizare.

(14) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor persoana implicată poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(15) Prin decizia de acordare a autorizației emisă de către Președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se stabilește data de la care asigurătorul va începe să-și desfășoare activitatea.”

19. La articolul 13, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va calcula dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la colectarea creanțelor fiscale.”

20. La articolul 13, după alineatul (5) se introduc alineatele (6) – (9), cu următorul cuprins:

„(6) Un asigurator care solicită autorizarea conform prevederilor art.III alin. (2) achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare reprezentând 75% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(7) Un asigurator care solicită autorizarea conform prevederilor art.12 alin.(10) achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare reprezentând 40% din cuantumul taxei prevăzute la alin.(1).

(8) Un asigurator sau reasigurator care solicită autorizarea pentru un transfer de portofoliu, inclusiv în cazurile prevăzute de art. 23 alin (4), achită o taxă de autorizare de transfer de portofoliu reprezentând 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin.(1).

(9) Un asigurator, reasigurator sau un intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care solicită avizarea modificărilor intervenite în actul constitutiv, precum și orice informații sau certificări din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru a-i servi în relațiile cu terții va achita o taxă de avizare sau de certificare, după caz, reprezentând echivalentul în lei al sumei de 35 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României din data plății.”

21. Articolul 13¹ se abrogă.

22. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor retrage autorizația de funcționare în cazul în care constată că un asigurator autorizat se află în una dintre următoarele situații:

a) nu a început să desfășoare activitatea de asigurare în termen de 12 luni de la data eliberării autorizației;

b) renunță la activitatea de asigurare și solicită în mod expres retragerea autorizației de funcționare;

c) încetează să mai desfășoare activitatea de asigurare pe o perioadă de 6 luni consecutive;

d) nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora a fost autorizat;

e) nu a adus la îndeplinire măsurile specificate în planul de redresare financiară sau aceste măsuri nu și-au atins scopul, după caz;

f) încalcă dispozițiile prezentei legi și ale normelor emise în aplicarea acesteia.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează autoritățile competente ale celorlalte state membre despre retragerea

autorizației unui asigurator care desfășoară activitatea de asigurare pe teritoriul acestora.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ia măsurile legale în cazul informațiilor primite de la autoritățile competente din celelalte state membre privind retragerea autorizației unui asigurator care desfășoară activitate de asigurare pe teritoriul României, în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii.

(4) Decizia de retragere a autorizației se motivează și se comunică asiguratorului. Împotriva deciziei de retragere a autorizației, asiguratorul poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.”

23. După articolul 15 se introduc Capitolele III¹-III³, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii ale asiguratorilor

Art. 15¹. – Asiguratorii autorizați potrivit prevederilor art.12 din prezenta lege pot să desfășoare activitate de asigurare pe teritoriul oricărui stat membru prin intermediul unei sucursale, cu notificarea prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 15². – Notificarea prevăzută la art. 15¹ va cuprinde următoarele informații și documente:

1) denumirea statului membru pe teritoriul căruia intenționează să își stabilească o sucursală;

2) studiul de fezabilitate, clasele de asigurări pe care intenționează să le practice, precum și structura organizatorică a viitoarei sucursale;

3) sediul viitoarei sucursale din statul membru gazdă, de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente, care va fi și adresa la care se vor transmite toate informațiile și documentele către persoana sau persoanele semnificative;

4) numele persoanelor semnificative, care au capacitatea de a reprezenta și angaja asiguratorul în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, precum și în relația cu autoritățile competente și alte instituții din acel stat;

5) declarația pentru asiguratorul care dorește să practice clasa 10, exclusiv răspunderea transportatorului, prevăzută la litera B, anexa nr. 1 la prezenta lege, din care să rezulte că este membru al Biroului Național și al Fondului Național de Garantare din statul membru pe teritoriul căruia își propune să deschidă o sucursală, după caz.

Art. 15³. – (1) În termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art. 15², Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia se va stabili sucursala, informând și asiguratorul în cauză, cu excepția cazului în care constată că:

a) situația financiară a asiguratorului nu permite îndeplinirea obligațiilor asumate;

b) persoanele semnificative prevăzute la art.15² pct.4 au fost condamnate pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

c) persoanele semnificative prevăzute la art.15² pct.4 nu dispun de calificarea și experiența necesare;

d) structura organizatorică nu asigură desfășurarea corespunzătoare a activității asiguratorului.

(2) Informarea prevăzută la alin.(1) este însoțită de confirmarea că asiguratorul posedă marja de solvabilitate minimă.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asiguratorului în cauză, în termen de 3 luni de la depunerea documentației prevăzute la art.15², motivarea refuzului comunicării informațiilor prevăzute la art.15².

(4) Împotriva refuzului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor comunicat în condițiile prevăzute la alin. (3), asiguratorul poate face plângere, potrivit legii, la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea acestuia.

Art. 15⁴. – Sucursala poate să își înceapă activitatea astfel:

a) de la data la care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor îi transmite asiguratorului confirmarea primită de la autoritatea competentă a statului membru al sucursalei, sau

b) dacă în termen de 2 luni de la transmiterea informării în conformitate cu art. 15³ alin. (1) nu se primește nici o confirmare din partea autorității competente a statului membru al sucursalei.

Art. 15⁵. – Orice modificare a informațiilor prevăzute la art.15² și a art. 15⁷ se comunică de către asigurător, în scris, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și autorității competente a statului membru al sucursalei sau statului membru al furnizării de servicii, cu cel puțin 30 de zile înainte de efectuarea modificării.

Art. 15⁶. – Oricare asigurător autorizat să desfășoare activități în România care, în baza libertății de a presta servicii, dorește să desfășoare această activitate pentru prima dată într-unul sau mai multe state membre, în mod direct și nu prin intermediul unei sucursale, trebuie, în prealabil, să notifice Comisei de Supraveghere a Asigurărilor despre această intenție, menționând și natura obligațiilor pe care intenționează să și le asume.

Art. 15⁷. – (1) În termen de 30 de zile de la data primirii notificării prevăzute la art.15⁶, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor comunică autorităților competente a statului sau statelor membre ale furnizării de servicii următoarele informații:

- a) dovada deținerii de către asigurător a marjei minime de solvabilitate calculată în concordanță cu prevederile legale în vigoare;
- b) clasele de asigurări pe care a fost autorizat să le practice asigurătorul;
- c) natura obligațiilor pe care asigurătorul își propune să și le asume în statul membru al furnizării de servicii.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va înștiința asigurătorul în cauză despre data comunicării prevăzută la alin. (1).

(3) Asigurătorul care intenționează, în baza libertății de a presta servicii, să acopere riscurile prevăzute la clasa 10 pct.B din anexa nr.1 la prezenta lege, altele decât răspunderea transportatorului, trebuie:

- a) să comunice numele și adresa reprezentanței de despăgubiri;
- b) să dea o declarație că a devenit membru al Biroului Național și Fondului Național de Garantare al statului membru al furnizării de servicii.

Art. 15⁸. – (1) În termen de 30 de zile, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite asigurătorului motivele refuzului comunicării informațiilor prevăzute la art.15⁷.

(2) Împotriva refuzului transmiterii comunicării prevăzute la alin.(1) de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, asigurătorul

poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea refuzului, potrivit legii.

Art. 15⁹. – Asigurătorul poate începe să desfășoare activitate de asigurare începând cu data comunicării prevăzute la art. 15⁷ alin.(2).

Art. 15¹⁰. – Oricare asigurător care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii și nu respectă prevederile legale în vigoare, va transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate documentele legale solicitate de către aceasta privind desfășurarea activității, pe care și asigurătorii cu sediul social în România au obligația să le transmită.

Art. 15¹¹. – (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că asigurătorul care desfășoară activitate de asigurare, în baza dreptului de stabilire sau în baza libertății de a presta servicii nu respectă legislația română în vigoare, îi solicită acestuia să adopte măsuri de remediere.

(2) În cazul în care se constată că nu s-au adoptat toate măsurile necesare pentru remedierea situației, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează autoritatea competentă din statul membru de origine în vederea luării unor măsuri de remediere. Măsurile de remediere luate vor fi comunicate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritățile competente din statul membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente și dacă asigurătorul în cauză continuă să încalce prevederile legislației române în vigoare, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce-i revin conform legii, după informarea autorității competente din statul membru de origine, în vederea sancționării nerespectării prevederilor legislației naționale, fiind în drept să dispună inclusiv interzicerea desfășurării activității de asigurare și a încheierii de noi contracte de asigurare.

(4) Împotriva unui asigurător care desfășoară activitate de asigurare în România pe baza dreptului de stabilire, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate lua toate măsurile potrivit prevederilor legislației în vigoare, inclusiv asupra proprietăților pe care acesta le deține pe teritoriul României.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va asigura accesul la legislația în vigoare și la întreaga documentație care a stat la baza măsurilor prevăzute la alin.(3) asigurătorilor care desfășoară activitate pe teritoriul României în conformitate cu dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii, precum și autorităților competente din statele membre de origine ale acestor asigurători.

Art. 15¹². – Măsurile prevăzute la art. 15¹¹ vor fi motivate și comunicate asigurătorului în cauză de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 15¹³. – (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor intenționează să efectueze controale în vederea supravegherii financiare a asigurătorilor și reasigurătorilor români care desfășoară activități de asigurare sau reasigurare pe teritoriul Uniunii Europene, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, va informa autoritățile competente ale statului membru gazdă privind intenția sa.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va permite autorității competente să efectueze controale în vederea supravegherii financiare a asigurătorului stabilit în România, care desfășoară activități de asigurare în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, după ce a fost informată de către autoritățile competente din statul membru de origine al asigurătorului, cu privire la intenția acestora de a desfășura activitatea de control, în mod direct sau prin intermediul altor persoane împuternicite în acest sens. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are dreptul de a participa la aceste controale.

Art. 15¹⁴. – Informațiile și documentele solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu art.15¹⁰ și art.36³ alin.(2) vor fi redactate în limba română.

CAPITOLUL III ²**Reguli aplicabile succursalelor stabilite pe teritoriul României care aparțin asiguratorilor cu sediul social în afara Uniunii Europene**

Art. 15¹⁵. – (1) Oricare asigurator cu sediul social în afara Uniunii Europene și care dorește să stabilească o sucursală sau o agenție pe teritoriul României este obligat să solicite autorizarea oficială a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda această autorizație dacă asiguratorul îndeplinește cel puțin următoarele condiții:

a) este îndreptățit să desfășoare activitate de asigurare conform art. 2 pct. 1;

b) deschide o agenție sau o sucursală pe teritoriul României;

c) se obligă să deschidă conturi specifice activității de asigurare pe care o desfășoară și să înregistreze toate datele privind tranzacțiile efectuate;

d) desemnează un reprezentant, cu aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

e) posedă în România active în suma prevăzută la art.12 alin. (5);

f) se obligă să mențină marja de solvabilitate în conformitate cu art.16 alin.(5);

g) prezintă un studiu de fezabilitate în conformitate cu prevederile art.12 alin.(4) litera a) și, după caz, litera b);

h) trimite orice informații solicitate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu prevederile art. 15¹⁰.

Art. 15¹⁶. – Transferul de portofoliu se va face în conformitate cu prevederile art.5 lit.f) și ale normelor de aplicare a prezentei legi.

Art. 15¹⁷. – Asiguratorul trebuie să se conformeze prevederilor art.21 și 22.

Art. 15¹⁸. – Asiguratorul trebuie să se conformeze prevederilor art.12 alin.(4) lit. i) și alin. (5) lit. a) și b), ale art.16 alin.(5), (5¹), (6) și (6¹), ale art.18 și ale normelor date în aplicarea prezentei legi.

Art.15¹⁹. – (1) Orice asigurator care a primit autorizație de la mai multe state membre poate cere să i se aplice următoarele avantaje care vor fi acordate numai împreună:

a) marja de solvabilitate prevăzută al art.15¹⁸ va fi calculată avându-se în vedere întreaga activitate desfășurată în cadrul Uniunii Europene; în acest caz se va ține seama numai de activitățile efectuate de către toate agențiile sau sucursalele stabilite în cadrul Uniunii Europene;

b) depozitul solicitat conform art.12 alin. (5) lit. c) va fi depus numai într-unul din aceste state membre;

c) activele reprezentând fondul de siguranță pot fi localizate în oricare din statele membre pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea.

(2) Cererea de a beneficia de avantajele prevăzute la alin.(1) trebuie să fie adresată autorităților competente ale statelor membre în cauză. Cererea trebuie să denumească autoritatea competentă a statului membru care va supraveghea în viitor marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Alegerea trebuie să fie motivată. Depozitul va fi depus în acel stat membru.

(3) Avantajele prevăzute la alin.(1) pot fi acordate numai cu acceptul tuturor autorităților competente ale statelor membre cărora le-a fost adresată. Avantajele vor fi acordate de la data la care autoritatea competentă nominalizată informează celelalte autorități competente că va supraveghea marja de solvabilitate pentru întreaga activitate a agențiilor și sucursalelor stabilite în Uniunea Europeană. Autoritatea competentă nominalizată trebuie să obțină de la celelalte state membre informațiile necesare pentru a supraveghea marja de solvabilitate agregată a agențiilor și sucursalelor stabilite pe teritoriul lor.

(4) La cererea unuia sau mai multor state membre avantajele acordate, conform prezentului articol, pot să fie anulate simultan de către toate statele membre în cauză.

CAPITOLUL III³

Reguli aplicabile filialelor aparținând unor societăți-mamă guvernate de legi dintr-un stat terț, precum și privind dobândirea calității de acționar semnificativ de către o societate-mamă

Art. 15²⁰. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre:

a) orice autorizație acordată unei filiale directe sau indirecte aparținând uneia sau mai multor societăți-mamă dintr-un stat terț;

b) orice achiziție prin care o societate-mamă dobândește calitatea de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română care îl transformă pe acesta într-o filială a acelei societăți-mamă.

(2) Când o autorizație este acordată unei filiale directe sau indirecte a uneia sau mai multor societăți-mamă dintr-un stat terț structura acelu grup trebuie să fie specificată într-un document remis Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, pe care aceasta îl va transmite Comisiei Europene.

Art. 15²¹. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să informeze Comisia Europeană despre dificultățile întâmpinate de asigurătorii români, persoane juridice, în stabilirea sau desfășurarea activității lor într-un stat terț.

(2) La cererea Comisiei Europene, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va transmite acesteia informații referitoare la:

a) orice cerere de autorizare formulată de filiale directe sau indirecte ale uneia sau mai multor societăți-mamă din statul terț în cauză;

b) orice planuri privind dobândirea de către un asigurător dintr-un stat terț a calității de acționar semnificativ al unui asigurător, persoană juridică română, urmare căreia acesta din urmă devine o filială a acelu asigurător.

(3) Urmare prevederilor alin.(1), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru o perioadă de până la 3 luni, care poate fi prelungită numai cu acordul expres al Comisiei Europene, poate suspenda sau limita deciziile privind:

a) acordarea autorizației pentru cererile primite până la momentul adoptării deciziei de suspendare, precum și pentru cererile primite în această perioadă;

b) acordarea dreptului de dobândire în mod direct sau indirect a calității de acționar semnificativ al unui asigurător persoană juridică română de către o societate-mamă din statul terț în cauză.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune încetarea măsurilor prevăzute la alin.(3) ca urmare a primirii din partea Comisiei Europene a unei notificări privind încheierea unui acord cu statul terț în cauză.

(5) Măsurile prevăzute la alin.(3) vor fi întreprinse cu respectarea obligațiilor asumate de către Uniunea Europeană în cadrul tuturor acordurilor internaționale, bilaterale sau multilaterale privind inițierea și desfășurarea activității de asigurare.”

24. La articolul 16 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) marja de solvabilitate minimă;”

25. La articolul 16 alineatul (1), după litera b) se introduce litera c), cu următorul cuprins:

„c) fondul de siguranță.”

26. La articolul 16, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Asigurătorul trebuie să dețină în orice moment o marjă de solvabilitate disponibilă corespunzătoare activității desfășurate de către acesta. Marja de solvabilitate disponibilă, precum și solvabilitatea ajustată în vederea exercitării supravegherii suplimentare se calculează și se raportează conform prevederilor stabilite prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.”

27. La articolul 16, după alineatul (5) se introduce alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În funcție de clasele de asigurări practicate, asigurătorii sunt obligați să își determine marja de solvabilitate minimă, ale cărei modalități de calcul și raportare se stabilesc prin norme emise în aplicarea prezentei legi.”

28. La articolul 16, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Fiecare asigurător autorizat de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile art.12, este obligat să constituie un fond de siguranță care reprezintă 1/3 din marja de solvabilitate minimă. În funcție de clasele de riscuri subscrise, valoarea minimă a fondului de siguranță se stabilește prin norme emise în aplicarea prezentei legi. În cazul societăților mutuale, fondul de siguranță reprezintă cel puțin 3/4 din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurător.”

29. La articolul 16, după alineatul (6) se introduce alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul succursalelor aparținând societăților de asigurare cu sediul social în state terțe, deschise pe teritoriul României, fondul de siguranță reprezintă cel puțin 1/2 din valoarea minimă a fondului de siguranță stabilită pentru asigurator.”

30. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. – (1) Valoarea minimă și natura activelor păstrate în România de fiecare asigurator, avute în vedere la stabilirea marjei de solvabilitate, trebuie să îi permită acestuia să acopere totalul obligațiilor sale în țară, în orice moment al exercitării activității de asigurare.

(2) Activele societății de asigurare admise să reprezinte rezervele tehnice nu pot fi grevate de sarcini și nu pot face obiectul unor garanții de orice fel, în favoarea terților.

(3) Activele libere de sarcini admise să reprezinte rezervele tehnice constituite de succursale stabilite pe teritoriul României, aparținând unor societăți de asigurare cu sediul social în state terțe, trebuie păstrate în România, până la valoarea minimă a fondului de siguranță, iar surplusul poate fi păstrat în statele membre.”

31. La articolul 20 alineatul (3), după litera c) se introduc literele d) – g), cu următorul cuprins:

„d) să întocmească situații financiare consolidate, în conformitate cu norme emise în aplicarea prezentei legi;

e) să transmită orice alte raportări financiare în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi;

f) să țină un registru special al activelor, în conformitate cu prevederile din anexa nr.2;

g) să asigure auditarea situațiilor financiare anuale de către un auditor financiar.”

32. După articolul 20 se introduce articolul 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. – (1) Auditorul financiar va verifica situațiile financiare anuale ale asiguratorilor sau reasiguratorilor în conformitate cu legislația în vigoare și standardele de audit, armonizate cu standardele internaționale de audit și va înainta un raport Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Pe perioada îndeplinirii atribuțiilor sale legale, auditorul are obligația să raporteze către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor despre orice faptă sau decizie care:

a) constituie o încălcare de către asigurator sau reasigurator a legislației în vigoare;

b) afectează funcționarea continuă a asiguratorilor sau reasiguratorilor, sau

c) conduce la refuzul certificării conturilor sau la certificarea sub rezervă.

(3) Auditorul financiar are obligația de a raporta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la orice fapte sau decizii de care ia cunoștință în timpul sau pe perioada auditului la un asigurator care are legături strânse rezultate dintr-o relație de control cu asiguratorii sau reasiguratorii la care el efectuează auditul.

(4) Transmiterea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, a informațiilor prevăzute la alin.(2) și (3) nu constituie o încălcare a oricărei restricții privind divulgarea de informații și nu va atrage nici un fel de răspundere asupra persoanei în cauză.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează Camera Auditorilor Financiară din România privind orice încălcare a prevederilor alin.(1) – (3), în vederea luării de către aceasta a măsurilor necesare pentru remedierea acestor încălcări.”

33. La articolul 21 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) rezerva de prime – se calculează lunar prin însumarea cotelor-părți din primele brute subscrise, aferente perioadelor neexpire ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor brute subscrise și această rezervă să reflecte primele brute alocate părții din riscurile expirate la data calculării;”

34. La articolul 21, alineatul (3) va avea următorul cuprins :

„(3) Asiguratorul care exercită o activitate de asigurări de viață are obligația, cu respectarea prevederilor art.28, să constituie și să mențină rezerve tehnice, inclusiv rezerve matematice, pentru fondul asigurărilor de viață.”

35. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) Categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate se stabilesc prin norme, la elaborarea cărora se va ține seama de categoriile și de clasele de asigurări practicate.

(2) Activele admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului aflat în procedură de lichidare constituie gajul general al asiguraților creditori, creanțele acestora bucurându-se de prioritate absolută față de orice alte creanțe în ceea ce privește aceste active.”

36. La articolul 23, după alineatul (3) se introduce alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Aprobarea transferului de portofoliu se solicită Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în condițiile legii, și în cazul în care asigurătorul fuzionează, se divizează, intră în procedura de redresare financiară, reorganizare sau lichidare, după caz.”

37. Articolul 24¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 24¹. – (1) Oricare potențial asigurat poate să încheie un contract de asigurare cu oricare asigurător autorizat de către o autoritate competentă din statele membre.

(2) Asigurătorii trebuie să comunice asiguraților sau potențialilor asigurați, înainte de semnarea contractului de asigurare, cel puțin următoarele informații: durata contractului, modul de derulare a acestuia, suspendarea sau rezilierea contractului, mijloacele și termenele de plată a primelor, metodele de calcul și distribuție a bonificațiilor, modalitățile de soluționare a reclamațiilor privind contractele, precum și alte informații necesare pe durata derulării contractului, în conformitate cu normele emise în aplicarea prezentei legi.”

38. La articolul 25, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Asigurătorii emitenți de documente internaționale de asigurare, *Carte verde*, vor constitui Biroul Asiguraților de Autovehicule din România, în conformitate cu prevederile *Convenției Internaționale Carte Verde*, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asiguraților. Activitatea Biroului Asiguraților de Autovehicule din România este supusă reglementării și supravegherii Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, prin norme emise în aplicarea prezentei legi.”

39. La articolul 25, după alineatul (3) se introduce alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pe teritoriul României și în afara lui au obligația de a constitui Fondul de compensare, din care vor fi despăgubite persoanele îndreptățite conform prevederilor normelor emise în aplicarea prezentei legi. Contribuția asigurătorilor la Fondul de compensare va fi stabilită prin norme emise în aplicarea prezentei legi, acest fond urmând a fi administrat de Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România.”

40. La articolul 26, după litera c) se introduce litera d), cu următorul cuprins:

„d) să țină un registru special al activelor, în conformitate cu prevederile din anexa nr.2.”

41. La articolul 27, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Administrarea asigurărilor de viață și a fondului asigurărilor de viață aferent, inclusiv investirea și evaluarea activelor, precum și calculul rezervelor tehnice se efectuează potrivit prevederilor stabilite prin norme.”

42. La articolul 27 alineatul (2), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) să inițieze examinarea activității de asigurare de viață, constând din calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață și a rezervelor tehnice necesare, precum și o apreciere asupra concordanței dintre fondul asigurărilor de viață și activele aferente; examinarea se efectuează la fiecare 12 luni sau la intervale mai scurte, în cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consideră necesar;”

43. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

„Art. 29 – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita asigurătorului întocmirea unui plan de redresare financiară, dacă se constată că onorarea obligațiilor asumate față de asigurați este pusă în pericol. În vederea aprobării de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, planul de redresare trebuie să prevadă, în principal:

- a) estimarea cheltuielilor de administrație, în special a cheltuielilor generale curente și a cheltuielilor cu comisioanele;
- b) estimarea în detaliu a veniturilor și cheltuielilor aferente asigurărilor directe, primirilor și cedărilor în reasigurare;
- c) un bilanț previzionat;
- d) estimarea resurselor financiare destinate acoperirii obligațiilor subscrise și a marjei de solvabilitate minime;
- e) programul de reasigurare;
- f) limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise pe o anumită perioadă, astfel încât acestea să nu depășească anumite valori;
- g) interzicerea vânzării sau reînnoirii contractelor de asigurare de un anumit tip;
- h) interzicerea efectuării anumitor investiții;
- i) majorarea capitalului social vărsat sau a fondului de rezervă liberă vărsat;
- j) orice măsuri pe care le consideră necesare în vederea redresării.

(2) Atunci când poziția financiară a asigurătorului pune în pericol interesele asiguraților, Comisia de Supraveghere a Asiguraților solicită acestuia majorarea marjei de solvabilitate minime în vederea asigurării capacității acestuia de a îndeplini cerințele marjei de solvabilitate minime în viitorul apropiat. Nivelul până la care se va majora marja de solvabilitate se va stabili pe baza datelor cuprinse în planul de redresare prevăzut la alin.(1).

(3) Comisia de Supraveghere a Asiguraților are competența să diminueze valoarea tuturor elementelor luate în calculul marjei de solvabilitate disponibile, în special în cazul în care de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar au existat variații semnificative a valorii de piață a acestor elemente.

(4) Comisia de Supraveghere a Asiguraților are competența să diminueze valoarea deducerii elementelor aferente reasigurării luate în calculul marjei de solvabilitate, dacă:

- a) structura și calitatea contractelor de reasigurare s-au modificat semnificativ față de anul financiar precedent;
- b) riscurile transferate prin reasigurare sunt nesemnificative sau inexistente.

(5) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asiguraților a solicitat planul de redresare prevăzut la alin.(1) nu transmite confirmarea prevăzută la art.15³ alin.(2), nu comunică informațiile prevăzute la

art.15⁷ alin.(1) sau nu aprobă transferul de portofoliu conform normelor emise în aplicarea prezentei legi.”

**44. Titlul Capitolului VII va avea următorul cuprins:
„CAPITOLUL VII
Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări”**

45. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) În condițiile prezentei legi, intermediarii în asigurări sunt agenții de asigurare și brokerii de asigurare, iar intermediarii în reasigurări sunt brokerii de reasigurare. Intermediarii în asigurări și în reasigurări sunt autorizați și/sau înregistrați la autoritatea competentă din România, în conformitate cu normele emise în aplicarea prevederilor prezentei legi, sau la autoritatea competentă din statul membru de origine, după caz.

(2) Asigurătorii nu pot exercita activități de asigurare prin intermediari neautorizați și/sau neînregistrați, cu excepția celor care, având o activitate profesională, alta decât intermedierea în asigurări, intermediază contracte de asigurare care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) contractul de asigurare intermediat necesită doar cunoștințe referitoare la riscul acoperit prin acesta;

b) nu fac parte din categoria asigurărilor de viață;

c) nu acoperă riscuri de răspundere civilă;

d) sunt complementare altor produse sau servicii prestate de alt furnizor, atunci când acesta acoperă următoarele riscuri: întreruperea activității, pierderea sau deteriorarea mărfii aceluși furnizor, deteriorarea sau pierderea bagajelor, alte riscuri legate de călătoria rezervată de acel furnizor, chiar dacă contractul de asigurare intermediat acoperă riscuri din categoria asigurărilor de viață sau de răspundere civilă, dacă acesta este un risc auxiliar al riscului principal legat de acea călătorie;

e) primele anuale nu depășesc echivalentul în lei a 500 EURO și durata contractului de asigurare intermediat, inclusiv orice reînnoire nu depășește 5 ani.

(3) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări sunt obligați să pună la dispoziția clienților, înainte de încheierea, modificarea sau reînnoirea contractului de asigurare sau de reasigurare, cel puțin următoarele informații referitoare la: denumirea (numele) intermediarului; sediul (adresa) și registrul în care a fost înscris, precum

și modalitățile prin care se poate verifica înscrierea; orice interes de participare sau orice participație, după caz, pe care o societate de asigurare sau o societate-mamă a unei anumite societăți de asigurare le deține în drepturile de vot sau în capitalul agentului de asigurare; procedurile de soluționare a eventualelor litigii dintre clienți și intermediar.

(4) Primele de asigurare plătite de clienți prin intermediari în asigurări se consideră transferate asigurătorului la momentul plății; despăgubirile sau sumele asigurate plătite de către asigurător prin intermediari se consideră ca fiind transferate clienților numai în momentul încasării efective de către aceștia a sumelor/despăgubirilor respective.

(5) În caz de faliment al intermediarului, sumele prevăzute la alin.(4) se transferă prin conturi bancare separate utilizate pentru plata altor categorii de clienți, acestea neputând fi utilizate la îndestularea altor creditori decât cei de la alin.(4).

(6) Calitatea de agent de asigurare este incompatibilă cu cea de broker de asigurare și/sau de reasigurare.”

46. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) O persoană fizică sau juridică poate desfășura o activitate ca agent de asigurare, dacă deține o autorizație valabilă, scrisă, din partea unui asigurător, denumită în prezenta lege *contract de agent*, pentru a acționa în numele acestuia.

(2) Agentul de asigurare persoană fizică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă pregătirea profesională de specialitate și/sau competențele, cunoștințele și aptitudinile corespunzătoare exercitării acestei activități, în concordanță cu cerințele prevăzute în normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în aplicarea prezentei legi;

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională sau o garanție echivalentă furnizată de un asigurător în numele căruia agentul de asigurare lucrează sau al cărui împuternicit este, valabile pe întreg teritoriul Comunității Europene și al statelor aparținând Spațiului Economic European, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme;

c) să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

d) să îndeplinească cerințele legale în vigoare privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor;

e) să se bucure de o bună reputație.

(3) Agentul de asigurare persoană juridică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de agent de asigurare, cu excepția prevăzută la art.33 alin.(2);

b) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă, în conformitate cu cerințele prevăzute de normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării;

d) să se bucure de o bună reputație, iar denumirea agentului să cuprindă obligatoriu sintagma *agent de asigurare*;

e) asociații, acționarii semnificativi, precum și persoanele semnificative, după caz, să nu aibă cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală;

f) conducătorul executiv să îndeplinească condițiile privind pregătirea și experiența necesare pentru a deține această funcție, conform normelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Asigurătorii sunt obligați să înregistreze, într-un registru special, atât în sistem computerizat cât și pe suport de hârtie, totalitatea agenților de asigurare cu care au încheiat contracte de agent; asigurătorii vor actualiza periodic toate datele referitoare la contractele de agent încheiate.

(5) Datele înscrise în registrul agenților se transmit în sistem computerizat atât Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cât și asociației sau uniunii profesionale din care face parte asigurătorul, acestea fiind permanent accesibile publicului la sediu și pe site-ul Internet al asigurătorului, autorității de supraveghere și asociației sau uniunii profesionale sus-menționate; aceste date se verifică periodic de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(6) Cerințele profesionale pe care trebuie să le îndeplinească agentul de asigurare persoană fizică, datele care se înscriu în registrul agenților, obligațiile asigurătorilor privind supravegherea agenților, precum și alte informații referitoare la agentul de asigurare se stabilesc

prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(7) Agenții de asigurare, persoane fizice, au dreptul să se înregistreze la camera de muncă în a cărei rază teritorială domiciliază, pentru a beneficia de dispozițiile legale privind vechimea în muncă, fondurile de pensii și de asigurări sociale.

(8) Un agent de asigurare persoană fizică sau juridică nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurător.

(9) Dacă un asigurat a încheiat o asigurare printr-un agent de asigurare, asigurătorul în numele căruia acționează agentul este răspunzător față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare.”

47. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) O persoană juridică poate desfășura activitate de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări, în calitate de broker de asigurare și/sau de reasigurare, dacă are o autorizație de funcționare din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare, solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin.(5) lit.a) - d).

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii documentelor din care să rezulte că solicitantul va respecta prevederile alin.(5) lit.a) - d).

(4) Prin decizia de acordare a autorizației emise de către Președintele Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se stabilește data de la care brokerul de asigurare și/sau de reasigurare va începe să-și desfășoare activitatea.

(5) Orice broker de asigurare și/sau reasigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie persoană juridică, în a cărei denumire să fie cuprinsă obligatoriu sintagma *broker de asigurare*, *broker de asigurare-reasigurare* sau *broker de reasigurare*, după caz;

b) să aibă un capital social vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150 milioane lei; această valoare va fi actualizată prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă valabil pe întreg teritoriul Comunității Europene și al statelor

aparținând Spațiului Economic European, în concordanță cu cerințele prevăzute de normele date în aplicarea prezentei legi;

d) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare și/sau de reasigurare;

e) să păstreze și să pună la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să explice operațiunile efectuate în timpul desfășurării activității, incluzând informații asupra contractelor de asigurare și/sau de reasigurare încheiate și asupra înțelegerilor cu asiguratorii și/sau cu reasiguratorii;

f) să se conformeze solicitărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în ceea ce privește raportările, precum și activitățile pe care le desfășoară, astfel cum vor fi stabilite prin norme;

g) să nu fi fost declarat anterior în faliment și să nu facă obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară și/sau de faliment la data solicitării autorizării.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză o cerere de autorizare de funcționare pentru un broker de asigurare și/sau de reasigurare, dacă, după caz:

a) asociații, acționarii semnificativi, precum și persoanele semnificative, după caz, au cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau infracțiuni prevăzute în legislația financiar-fiscală;

b) conducătorul executiv nu îndeplinește condițiile privind pregătirea și experiența pentru a deține această poziție, în conformitate cu normele elaborate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) numele solicitantului induce în eroare publicul;

d) solicitantul nu respectă condițiile prevăzute la alin. (5).

(7) Autorizația de funcționare acordată unui broker de asigurare și/sau de reasigurare poate fi retrasă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în cazul în care:

a) aceasta constată că brokerul de asigurare și/sau de reasigurare se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (6);

b) brokerul de asigurare și/sau de reasigurare nu a achitat taxele prevăzute la art.36;

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an, în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată cuprinzând brokerii de asigurare și/sau de reasigurare autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

(9) Un broker de asigurare și/sau de reasigurare nu poate fi acționar semnificativ sau persoană semnificativă a unui asigurător și/sau reasigurător. Un asigurător și/sau reasigurător nu poate fi acționar sau administrator al unui broker de asigurare și/sau de reasigurare.

(10) Brokerii de asigurare și/sau reasigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, au dreptul să colecteze primele, să plătească despăgubirile în numele acestora, în moneda prevăzută în contractul de asigurare sau de reasigurare, după caz, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, și să emită documentele de asigurare sau de reasigurare în numele asigurătorului sau reasuratorului, după caz.

(11) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare nu își pot desfășura activitatea prin agenți de asigurare.

(12) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare se pot asocia în uniuni profesionale și pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

(13) Activitățile de publicitate ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări trebuie să respecte prevederile legale care reglementează această activitate în vederea protejării interesului public.

(14) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că activitatea de publicitate nu respectă aceste reguli, va solicita intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări care au sediul social, sau domiciliul, după caz, în România să înceteze imediat aceste practici, în caz contrar aplicându-se sancțiuni conform art. 39 alin. (2) lit. d) sau e) din prezenta lege.”

48. La articolul 36, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Brokerii de asigurare și/sau de reasigurare achită, din momentul acordării autorizației de funcționare pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din veniturile din activitatea de brokeraj aferente perioadei pentru care sunt datorate.”

49. La articolul 36, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare, prevăzute la alin. (3), se calculează majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare privind colectarea creanțelor bugetare.”

50. După articolul 36 se introduce Capitolul VII¹ cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII¹

Dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii a intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări

Art. 36¹. – (1) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări, autorizați și/sau înregistrați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, după caz, pot desfășura activitate de intermediere pe teritoriul oricărui stat membru.

(2) Intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări își desfășoară activitatea conform alin.(1), cu condiția informării prealabile a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări transmite spre informare Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor următoarele documente și informații referitoare la:

a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să desfășoare activitatea de intermediere;

b) structura sa organizatorică;

c) adresa sediului său din statul membru gazdă de la care pot fi obținute și la care pot fi transmise documente;

d) numele, calificarea și experiența conducătorului executiv, care are capacitatea să-l reprezinte și să-l angajeze în relațiile cu terții pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv dovada că acesta nu are cazier judiciar pentru infracțiuni contra patrimoniului sau pentru infracțiuni prevăzute de legislația financiar-fiscală.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor transmite aceste informații în termen de 30 de zile de la primirea lor autorității competente din statul membru respectiv, numai în cazul în care statul membru a comunicat Comisiei Europene că dorește să fie informat despre astfel de acțiuni.

(5) În cazul în care statul membru în cauză nu și-a exprimat dorința prevăzută la alin. (4), intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări își poate începe activitatea imediat.

Art. 36². – În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dorește să fie informată despre intenția oricărui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări dintr-un stat membru de a desfășura

activități de intermediere pe teritoriul României, va comunica această cerință Comisiei Europene. Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări va transmite, prin autoritatea competentă din statul membru de origine, documentele și informațiile solicitate, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 36³. – (1) Intermediarul în asigurări și/sau în reasigurări cu domiciliul sau, după caz, cu sediul social într-un stat membru care, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, dorește să desfășoare activitate de intermediere pe teritoriul României, are obligația respectării și se supune reglementărilor legislației române.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor solicită unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activitate de intermediere pe teritoriul României orice informații și documente necesare verificării respectării de către acesta a legislației naționale.

Art. 36⁴. – (1) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată nerespectarea prevederilor legislației naționale de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care desfășoară activități pe teritoriul României, conform prevederilor art. 36³, solicită acestora luarea măsurilor necesare în vederea remedierii situației.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că intermediarul nu ia toate măsurile necesare pentru remedierea situației, aceasta informează în acest sens autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) În cazul în care măsurile luate de autoritatea competentă din statul membru de origine se dovedesc a fi inadecvate și/sau insuficiente și dacă intermediarul în cauză continuă să încalce prevederile legislației naționale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își exercită atribuțiile ce îi revin conform legii, fiind în drept să aplice sancțiunile prevăzute de lege, inclusiv interzicerea desfășurării activității de intermediere în asigurări și/sau în reasigurări pe teritoriul României.

Art. 36⁵. – În cazul retragerii autorizației de funcționare a unui intermediar în asigurări și/sau în reasigurări, care își are sediul social pe teritoriul României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa toate autoritățile competente pe al căror teritoriu își desfășoară activitatea acel intermediar, în baza libertății de a presta servicii.

Art. 36⁶. – (1) Activitățile de publicitate ale intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări trebuie să respecte prevederile legale care reglementează această activitate în vederea protejării interesului public.

(2) În cazul în care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată încălcarea prevederilor alin.(1) de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări care își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, solicită încetarea imediată a acestor practici, în caz contrar urmând să informeze autoritatea competentă din statul membru de origine.”

51. Articolul 37 va avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Nici o faptă sau omisiune a asigurătorului ori a agentului său, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii aplicabile contractului de asigurare și a condițiilor sau a cuantumului primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind încheierea contractului de asigurare nu poate fi invocată de asigurător pentru anularea unui contract de asigurare.

(2) Un asigurat care a încheiat un contract de asigurare de viață individual trebuie să aibă la dispoziție o perioadă de 20 de zile de la data semnării contractului de către asigurător în intervalul căreia poate să anuleze acel contract.

(3) Prevederile alin.(2) nu se aplică la contractele cu o durată de 6 luni sau mai mică.”

52. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Activitățile de publicitate trebuie să respecte prevederile care reglementează această activitate, în vederea protejării interesului public.

(2) Atunci când Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată încălcarea prevederilor alin. (1) solicită asigurătorului sau reasigurătorului cu sediul social în România să înceteze imediat aceste practici, în caz contrar aplicându-se prevederile art.39 alin. (2) lit. d) sau e).

(3) În cazul în care asigurătorii și reasigurătorii care desfășoară activitate de asigurare pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii nu respectă prevederile alin. (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor solicită încetarea imediată a acestor practici, iar în cazul în care asigurătorii și reasigurătorii

respectivi nu se vor conforma, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va informa autoritățile competente ale statelor membre de origine.”

53. La articolul 39, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea, în orice mod, a normelor adoptate conform art.8 alin.(1), precum și a deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emise potrivit art.8 alin.(2);

b) înmatricularea persoanei juridice în Registrul comerțului, fără autorizația prealabilă a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

c) încălcarea, în orice mod, a dispozițiilor art.18 privind păstrarea activelor în România;

d) nerespectarea prevederilor art.20 referitoare la conducerea activității de către asigurător sau reasigurător;

e) nesolicitarea de către asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau de reasigurare, după caz, a aprobării de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a acționarilor semnificativi direcți sau indirecti și a persoanelor semnificative ale asigurătorilor/reasigurătorilor/brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare;

f) încălcarea în orice mod de către asigurător/reasigurător/broker de asigurare și/sau reasigurare a obligațiilor privind ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor prevăzute de lege și/sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;

g) încălcarea obligațiilor prevăzute la art.16 și art.35 cu privire la menținerea limitei minime a capitalului social și, după caz, a fondului de rezervă liberă vărsat, a marjei de solvabilitate minimă și, după caz, a fondului de siguranță;

h) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art.21 și ale art.22 privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice și, respectiv, acoperirea acestora prin categoriile de active admise;

i) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art.23 privind transferul de portofoliu;

j) neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor prevăzute la art.26 – 28;

k) nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art.34 privind desfășurarea activității agenților de asigurare;

l) desfășurarea activității de către asigurători/reasigurători/ brokeri de asigurare și/sau de reasigurare cu

încălcarea, în orice mod, a prevederilor art.11 – 14, precum și ale normelor adoptate în aplicarea acesteia;

m) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art.35 alin. (13) și alin.(14) și la art.38 alin. (2) privind activitatea de publicitate și de reclamă;

n) desfășurarea de către asigurători sau reasigurători a activității de asigurare sau de reasigurare prin intermediari neautorizați și/sau neînregistrați potrivit legii;

o) neîndeplinirea ori îndeplinirea în mod defectuos a obligației de ținere a registrului agenților de asigurare, potrivit legii;

p) neîndeplinirea de către asigurători sau reasigurători, în orice mod, a obligației privind supravegherea agenților de asigurare, prevăzută de art.20 alin.(3) lit.b) și de normele date în aplicarea acesteia;

q) efectuarea oricăror modificări ale documentelor și/sau ale condițiilor pe baza cărora s-a acordat autorizația de funcționare, fără avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

r) desfășurarea activității de către intermediarii în asigurări și/sau în reasigurări fără îndeplinirea și menținerea cerințelor profesionale prevăzute de lege și de normele date în aplicarea acesteia;

s) nerespectarea prevederilor art. 47¹ alin.(1) și (3);

t) nerespectarea prevederilor art. 24¹ alin (2) și a normelor emise în aplicarea prezentei legi.”

54. La articolul 39 alineatul (3), literele c) – e) vor avea următorul cuprins:

„c) amendă aplicabilă: asigurătorilor, reasigurătorilor și brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, de la 0,05% până la 1% din capitalul social; agenților de asigurare persoane juridice și persoane fizice, de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei; administratorilor, directorilor, directorilor executivi, între 1-6 salarii nete ale persoanelor respective din luna precedentă celei în care a fost constatată contravenția;

d) interzicerea temporară sau definitivă a exercitării activității de asigurare și/sau de reasigurare, parțială sau totală, pentru asigurători și/sau reasigurători, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, iar pentru brokerii de asigurare și/sau de reasigurare, interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 lit. C pct. 56 și 57;

e) retragerea autorizației asigurătorilor, reasigurătorilor sau brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.”

55. La articolul 39, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta oricărei persoane constând în desfășurarea activității de asigurare în/din România, conform prevederilor art.2 lit. A pct.1, fără autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și desfășurarea activității fără înscrierea în Registrul asigurătorilor, reasigurătorilor și intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări.”

56. La articolul 39, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege, se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 24 de luni de la data săvârșirii acesteia.”

57. La articolul 39, alineatele (10) și (11) vor avea următorul cuprins:

„(10) Amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se fac venituri la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(11) Contravențiilor prevăzute la art.39 alin.(2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care prezenta lege nu prevede altfel.”

58. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu art.8 alin.(2), persoana fizică sau juridică în cauză poate face plângere la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei.”

59. După articolul 41 se introduce articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, împreună cu asociațiile profesionale din domeniu, va încuraja stabilirea unor proceduri adecvate în vederea soluționării pe cale amiabilă a disputelor existente între intermediarii în asigurări sau reasigurări și clienți.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va încuraja asociațiile profesionale în domeniu să coopereze în vederea soluționării pe cale amiabilă a disputelor privind intermedierea transfrontalieră a activității de asigurare și/sau de reasigurare.”

60. După articolul 42 se introduce articolul 42¹, cu următorul cuprins:

„Art. 42¹. – (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(2) În cazul contestării în instanță a actelor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.”

61. La articolul 43 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) contribuțiile plătite de asigurători, reasigurători și de brokerii de asigurare și/sau de reasigurare la uniunile profesionale de profil.”

62. La articolul 43, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurător, reasigurător, broker de asigurare și/sau de reasigurare sau agent de asigurare autorizat sau înregistrat, după caz, întocmit sau emis de către organele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, conform legii, constituie titlu de creanță.

(4) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, conform dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

63. După articolul 47, se introduc articolele 47¹ - 47⁴ și anexele 1 – 3, cu următorul cuprins:

„Art. 47¹. – (1) Fiecare asigurător are obligația de a raporta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor volumul primelor brute subscrise, al daunelor și al comisioanelor, fără deducerea reasigurării, defalcate pe fiecare stat membru și pe fiecare clasă de asigurări pentru

care a fost autorizat să o practice, aferente contractelor de asigurare încheiate în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii.

(2) Raportarea prevăzută la alin.(1) nu va include informațiile privind contractele de răspundere civilă a transportatorilor, încadrată în categoria de asigurări generale, clasa 10 - Asigurări de răspundere civilă pentru autovehicule, prevăzută la lit.B din anexa nr.1 la prezenta lege.

(3) Forma, conținutul și termenele de prezentare a raportului prevăzut la alin.(1) se vor stabili prin normele emise în aplicarea prezentei legi.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va transmite, la cerere, autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia asiguratorul își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, situația centralizată a raportărilor prevăzute la alin.(1).

Art. 47². – Asigurătorii, reasigurătorii și intermediarii în asigurări și în reasigurări au dreptul să utilizeze datele cu caracter personal al asiguraților sau beneficiarilor contractelor de asigurare sau reasigurare înscrise în acestea inclusiv codul de identificare fiscală, numai în scopul gestionării contractelor de asigurare sau reasigurare și al instrumentării dosarelor de daună, cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

Art.47³. – Prezenta lege transpune directivele Uniunii Europene din domeniul asigurărilor, prevăzute în anexa nr.3.

Art. 47⁴. – Anexele nr.1 - 3 fac parte integrantă din prezenta lege.”

Art. II. – În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme de aplicare a Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse acesteia prin prezenta lege.

Art. III. – (1) Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția definițiilor și a prevederilor din prezenta lege care implică statutul de stat membru al României, precum și a punctelor C și D din anexa nr.1, care se vor aplica începând cu data aderării României la Uniunea Europeană.

(2) Asigurătorii care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, erau autorizați să desfășoare simultan asigurări de viață și asigurări generale se vor conforma prevederilor art.3 alin.(2) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, până la data de 31 decembrie 2005.

Art. IV. – (1) Până la data aderării României la Uniunea Europeană, prevederile art.5 lit.c) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică pe bază anuală, în condițiile stabilite de prezenta lege și de normele emise în aplicarea acesteia.

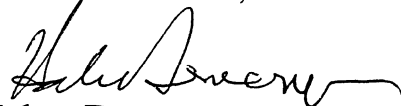
(2) Prevederile art. 26 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică până la data de 31 decembrie 2005, cu excepția lit. d), care rămâne în vigoare și după această dată.

Art. V. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, disponibilul existent al *Fondului Comun Carte Verde* se preia de către Fondul de compensare prevăzut la art.25 alin.(4) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. VI. – Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

Doru Ioan Tărcilă

București, 11 octombrie 2004
Nr. 403

A. Asigurări de viață

Tipuri de asigurări care au o bază contractuală:

(a) asigurări de viață care includ: asigurarea la termen de supraviețuire, asigurarea de deces, asigurarea la termen de supraviețuire și de deces (mixtă de viață), asigurarea de viață cu rambursarea primelor, asigurarea de căsătorie, asigurarea de naștere;

(b) anuități;

(c) asigurări de viață suplimentare: asigurări de deces din accident, asigurări de vătămări corporale, asigurări de incapacitate permanentă din boală, asigurări de incapacitate permanentă din accident, asigurări de incapacitate temporară din boală, asigurări de incapacitate temporară din accident, asigurări de spitalizare, asigurări de cheltuieli medicale, asigurări de boli grave, asigurări de șomaj, când acestea sunt subscrise suplimentar unui contract de asigurări de viață;

(d) asigurări permanente de sănătate .

Clasele de asigurări de viață

I. Asigurări de viață, anuități și asigurări de viață suplimentare, prevăzute la pct. A lit.(a), (b) și (c), cu excepția celor prevăzute la pct.II și III.

II. Asigurări de căsătorie, asigurări de naștere.

III. Asigurări de viață și anuități care sunt legate de fonduri de investiții, prevăzute la pct. A lit. (a) și (b).

IV. Asigurări permanente de sănătate, prevăzute la pct. A lit.(d).

B. Asigurări generale

Clasele de asigurări generale:

1. Asigurări de accidente (inclusiv accidentele de muncă și bolile profesionale) pentru care se acordă:

- despăgubiri financiare
- despăgubiri în natură
- despăgubiri mixte (financiare și în natură)
- despăgubiri pentru vătămări corporale suferite de persoane în timpul transportului

2. Asigurări de sănătate pentru care se acordă:

- despăgubiri financiare
- despăgubiri în natură
- despăgubiri mixte (financiare și în natură)

3. Asigurări de mijloace de transport terestru (altele decât feroviare) care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport terestru cu motor
- daune survenite la mijloacele de transport terestru, altele decât cele cu motor

4. Asigurări de mijloace de transport feroviar care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport feroviar, care se deplasează sau transportă mărfuri sau persoane

5. Asigurări de mijloace de transport aerian, care acoperă:

- daune survenite la mijloacele de transport aerian

6. Asigurări de mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă:

- daune survenite la mijloace de transport fluvial
- daune survenite la mijloace de transport lacustru
- daune survenite la mijloace de transport maritim

7. Asigurări de bunuri în tranzit care acoperă:

- daune suferite de mărfuri, bagaje și alte bunuri transportate

8. Asigurări de incendiu și alte calamități naturale, care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), cauzate de:

- incendiu
- explozie
- furtună
- alte fenomene naturale în afara furtunii
- energie nucleară
- surpare de teren

9. Alte asigurări de bunuri, care acoperă:

- daune suferite de proprietăți și bunuri (altele decât bunurile cuprinse în clasele 3, 4, 5, 6 și 7), atunci când aceste daune sunt cauzate de grindină sau îngheț, furt, altele decât cele prevăzute la pct. 8

10. Asigurări de răspundere civilă pentru autovehicule, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea autovehiculelor terestre (inclusiv răspunderea transportatorului)

11. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport aerian, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea mijloacelor de transport aerian (inclusiv răspunderea transportatorului)

12. Asigurări de răspundere civilă pentru mijloace de transport maritim, lacustru și fluvial, care acoperă:

- daune care rezultă din folosirea mijloacelor de transport maritim, lacustru și fluvial (inclusiv răspunderea transportatorului)

13. Asigurări de răspundere civilă generală care acoperă:

- daune din prejudicii produse terților, altele decât cele menționate la pct. 10, 11 și 12

14. Asigurări de credite care acoperă următoarele riscuri:

- insolvabilitate
- credit de export
- vânzare în rate
- credit ipotecar
- credit agricol

15. Asigurări de garanții pentru:

- garanții directe
- garanții indirecte

16. Asigurări de pierderi financiare, care acoperă:

- riscuri de șomaj
- insuficiența veniturilor
- pierderi datorate condițiilor meteorologice nefavorabile

- nerealizarea beneficiilor
- riscurile aferente cheltuielilor curente
- cheltuielile comerciale neprevăzute
- deprecierea valorii de piață
- pierderile de rentă sau alte venituri similare
- pierderile comerciale indirecte, altele decât cele menționate anterior
- pierderile financiare necomerciale
- alte pierderi financiare, conform clauzelor contractului de asigurare

17. Asigurări de protecție juridică, care acoperă:

- cheltuielile cu procedura judiciară și alte cheltuieli, cum ar fi: recuperarea pagubei suferite de asigurat printr-o procedură civilă sau penală, apărarea ori reprezentarea asiguratului într-o procedură penală, administrativă sau împotriva unei reclamații îndreptate împotriva acestuia

18. Asigurări de asistență a persoanelor aflate în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă

Riscurile cuprinse într-o clasă nu pot fi clasificate într-o altă clasă, cu excepția cazului menționat la pct. C din prezenta anexă.

C. Denumirea autorizației acordate simultan pentru mai multe clase de asigurare:

- a) clasele nr.1 și 2, se acordă sub denumirea „Asigurări de accidente și boală”;
- b) clasele nr.1 (a patra liniuță), 3, 7 și 10, se acordă sub denumirea „Asigurări auto”;
- c) clasele nr.1 (a patra liniuță), 4, 6, 7 și 12, se acordă sub denumirea „Asigurări maritime și de transport”;
- d) clasele nr.1 (a patra liniuță), 5, 7 și 11, se acordă sub denumirea „Asigurări de aviație”;
- e) clasele nr.8 și 9, se acordă sub denumirea „Asigurări de incendii și alte daune la proprietăți”;

f) clasele nr.10, 11, 12 și 13, se acordă sub denumirea „Asigurări de răspundere civilă”;

g) clasele nr.14 și 15, se acordă sub denumirea „Asigurări de credite și garanții”.

D. Riscuri auxiliare

Asigurătorul autorizat să subscrie un risc principal dintr-o clasă poate să subscrie riscuri cuprinse într-o altă clasă, fără ca autorizația să prevadă aceste riscuri, dacă acestea:

- sunt legate de riscul principal
- privesc obiectul care se află sub incidența riscului principal și
- sunt garantate prin contractul care reglementează riscul principal.

Riscurile cuprinse în clasele nr.14. „Asigurări de credite”, nr.15. „Asigurări de garanții” și nr.17. „Asigurări de protecție juridică” nu pot fi considerate ca riscuri secundare pentru alte clase.

Riscurile cuprinse în clasa nr.17. „Asigurări de protecție juridică” pot fi considerate riscuri auxiliare clasei nr.18. „Asigurări de asistență”, atunci când sunt legate de riscul principal și când riscul principal se referă numai la asistența furnizată persoanelor care sunt în dificultate în cursul deplasărilor sau absențelor de la domiciliu sau de la locul de reședință permanentă.

Asigurările de protecție juridică pot fi considerate ca fiind riscuri auxiliare, cu respectarea prevederilor primului alineat, dacă litigiile sau riscurile care decurg din acestea sunt aferente utilizării mijloacelor de transport maritim.

E. Riscuri majore sunt:

a) riscurile cuprinse în clasele nr.4, 5, 6, 7, 11 și 12 de la pct. B din prezenta anexă;

b) riscurile cuprinse în clasele nr.14 și 15 de la pct. B din prezenta anexă, atunci când titularul contractului de asigurare exercită din punct de vedere profesional o activitate industrială, comercială sau independentă și riscul se referă la această activitate;

c) riscurile cuprinse în clasele nr.3, 8, 9, 10, 13 și 16 la pct. B, în măsura în care titularul contractului de asigurare depășește limitele a cel puțin două din următoarele trei criterii, începând cu 1 ianuarie 2007:

– totalul activelor: 6,2 milioane EURO, stabilit pe baza cursului ROL/EUR comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent

– cifra de afaceri: 12,8 milioane EURO, stabilită pe baza cursului ROL/EUR comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a exercițiului financiar precedent

– numărul mediu de angajați în cursul exercițiului: 250.

d) În cazul în care titularul contractului de asigurare face parte dintr-un grup care are obligația întocmirii situațiilor financiare consolidate, criteriile menționate la lit.c) se vor aplica conturilor consolidate.

REGISTRUL SPECIAL

1. În perioada desfășurării activității sale, fiecare societate de asigurare trebuie să țină la sediul ei central un registru special al activelor admise să acopere rezervele tehnice calculate și menținute în conformitate cu reglementările prevăzute de prezenta lege și ale normelor date în aplicarea acesteia.

2. În situația exercitării de către societatea de asigurare a unei activități de asigurare generală sau a unei activități de asigurare de viață, aceasta este obligată să țină la sediul ei central registrul special pentru categoria de activitate respectivă.

3. Valoarea totală a activelor înscrise, evaluate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, trebuie să fie, în orice moment, cel puțin egală cu valoarea rezervelor tehnice.

4. În situația în care un activ înscris în registru este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț, cu consecința indisponibilizării unei părți din valoarea acestui activ pentru acoperirea angajamentelor, această situație se înscrie în registru, iar suma indisponibilă nu este inclusă în valoarea totală menționată la pct.3.

5. Dacă un activ admis să acopere rezervele tehnice este grevat de sarcini în favoarea unui terț sau a unui creditor, fără a îndeplini condițiile de la pct.4, sau dacă un astfel de activ este grevat de sarcini în favoarea unui creditor sau a unui terț ori dacă un creditor are un drept de a cere compensarea creanței sale cu creanța societății de asigurare, în caz de insolvență și faliment al acesteia, această situație se înscrie în registru, iar acelor active li se aplică prevederile legale în vigoare.

6. Componenta activelor înscrise în registru conform pct.1-5, în momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, nu trebuie să se modifice și nu se poate opera vreo schimbare în registru, cu excepția corectării erorilor pur materiale, decât cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și cu aprobarea judecătorului sindic.

7. Sub rezerva pct.6, lichidatorii trebuie să adauge la valoarea activelor respective toate veniturile obținute din fructificarea lor, precum și valoarea primelor încasate în activitatea în cauză între momentul deschiderii procedurii reorganizării judiciare și a falimentului și cel al

plății daunelor aferente activității de asigurare sau, după caz, cel al transferului de portofoliu.

8. Dacă produsul realizării unor active este mai mic decât valoarea lor estimată în registre, lichidatorii sunt obligați să furnizeze o justificare privind acest lucru Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și judecătorului sindic.

DIRECTIVE
ale căror prevederi au fost transpuse în prezenta lege

1. Prima Directivă a Consiliului **73/239/CEE** din 24 iulie 1973, privind coordonarea legilor reglementărilor și prevederilor administrative privind inițierea și desfășurarea activității de asigurare directă, alta decât cea de viață. (*Jurnalul Oficial L 228, 16/08/1973 p. 0003*)

Versiunea consolidată cuprinzând modificările aduse prin următoarele directive: 76/580, 84/641, 87/343, 87/344, 88/357, 90/618, 92/49, 95/26, 2000/26, 2002/13, 2002/87.

- *Art. 1, Art. 2, Art.5, Art.6, Art. 7, Art.8, Art.9, Art.10, Art.12, Art.13, Art. 14, Art.16, Art.17, Art.19, Art. 20, Art.22, Art.23, Art. 25, Art.26, Art.27, Art. 28a), Art. 29a), Art. 29b), Art.37, Anexele A, B, C.*

2. Directiva **2001/17/CE** a Parlamentului European și a Consiliului, din 19 martie 2001, privind reorganizarea și falimentul societăților de asigurări. (*Jurnalul Oficial L 110, 20/04/2001 p. 0028*)

- *Art. 10(3), Anexa.*

3. Directiva **2002/83/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață. (*Jurnalul Oficial L 345, 19/12/2002 p. 0001*)

- *Expunere de motive (18), Art.1, Art.2, Art.4, Art.5, Art.7, Art.8, Art.9, Art.14, Art. 15, Art.18, Art.20, Art.24, Art.27, Art.28, Art.29, Art.31, Art. 39, Art. 40, Art.41, Art.42, Art.43, Art.44, Art.45, Art.46, Art.47, Art.48, Art.49, Art.51, Art.53, Art.54, Art.55, Art.61, Art.67, Art.69, Anexa , Anexa 2.*

4. Directiva **2002/87/CE** a Parlamentului European și a Consiliului, din 16 decembrie 2002, privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a firmelor de investiții într-un conglomerat financiar și cuprinzând modificări la Directivele Consiliului 73/239/CEE, 92/49/CEE și 93/22/CEE și

Directivile 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și Consiliului. (*Jurnalul Oficial L 035 , 11/02/2003 p. 0001*)

- Art.2(2), Art.2(6), Art.2(9), Art.2(10), Art.2(11), Art.2(12), Art.2(13), Art.2(14), Art.2(15), Art.2(16).

5. Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea în asigurări. (*Jurnalul Oficial L 009, 15/01/2003 p.0003*)

- Art.1, Art.1(2), Art. 2, Art.3, Art.4, Art. 6, Art.7, Art. 7(3), Art.9, Art.11, Art.12.

6. Directiva 92/49/CEE din 18 iunie 1992 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind asigurarea directă, alta decât asigurarea de viață, și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea, alta decât de viață”). (*Jurnalul Oficial L 228 11/08/1992 p.1*)

- *Expunere de motive (7), Art. 1, Art. 2, Art. 4, Art.5, Art.6, Art.7, Art.8 Art.9, Art.10, Art. 11, Art.12, Art.13, Art.14, Art.16, Art. 27, Art.29, Art.30, Art.32, Art.34, Art. 35, Art.36, Art.38, Art. 39, Art. 40, Art. 41, Art. 44, Art. 45, Art. 46, Art. 51, Art. 56, Art. 57.*

7. Directiva 98/78/CE din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a societăților de asigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare. (*Jurnalul Oficial L 330 , 05/12/1998 p. 0001*)

- *Expunere de motive (10)-(11), Art. 1(b), Art.1(g), Art. 1(h), Art.1(i), Art.1(j), Art.9.*

8. Directiva 83/349/CEE din 13 iunie 1983 în temeiul art. 54 alin. (3) lit.(g) din Tratat, privind conturile consolidate. (*Jurnalul Oficial L 193 18/07/1983 p.0001*)

- *Art.1.*

9. Directiva 2000/26/CE din 16 mai 2000 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru daunele decurgând din circulația autovehiculelor și de modificare a Directivelor Consiliului 73/239/CEE și 88/357/CEE (A patra directivă privind asigurarea auto) (*Jurnalul Oficial L 181, 20/07/2000 p. 0065*)

- *Art. 4, Art.6.*

10. Directiva **2004/39/EC** a Parlamentului European și Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, care modifică următoarele directive: 85/611/EEC, 93/6/EEC și 2000/12/EC și care abrogă Directiva 93/22/EEC – *Art.4 (14)*.